

अभिभावक लि० अभि+भू-लृप् । १ अभिभवकर्त्तरि
२ तिरस्कारके ३ पराजेतरि ४ जड्डीभावकारके च ।

अभिभाविन् लि० अभिभवति अभि+भू-णिनि स्त्रियां
ङीप् । १ तिरस्कारके २ पराजेतरि “सर्वातिरिक्तसारेण
सर्वतेजोऽभिभाविना” रघुः । तच् । अभिसविताप्यत् ।

अभिभावुक लि० अभि+भू-उकञ् । १ तिरस्कारके २ परा-
जेतरि ३ जड्डीभावकारके च । [सुख्येन कथने ।

अभिभाषण न० अभिसुख्येन भाषणम् प्रा० स० । १ अभि-
अभिभाषिन् लि० अभिसुख्येन भाषते अभि+भाष-णिनि
स्त्रियां ङीप् । अभिसुख्येन भाषिणि । “प्रसन्नसुखरागं
तं क्षितपूर्व्याभिभाषिणम्” रघुः ।

अभिभू लि० अभिभवति अभि+भू-क्तिप् । १ अभिभावके
२ तिरस्कारके “अभिभवे अभिभूय वन्ते” ऋ० २, २१,
२, “अभिभवे अभिभविते” भा० ।

अभिभूत लि० अभि+भू-क्त । १ किं कर्त्तव्यमिति ज्ञानशून्ये,
२ पराभूते, ३ व्याकुले च । “सज्जरेणाभिभूत” इति ज्यो० ।

अभिभूति स्त्री अभि+भू-क्तिन् । १ पराभवे २ अवज्ञायाश्च
अभिभवति कर्त्तरि क्तिच् । ३ अभिभावके लि० । “गावतैश्च
हृन्दसे अभिभूत्यै स्वाहा” कात्या० २, ५, २ । “यस्य पूर्वी
द्यौर्नक्षत्रमभिभूतिं पुष्यात्” ऋ० ४, २१, १ । अभिभूति
अभिभावकं वलम्” भा० । अतः संश्रयाभिभूत आभर”
ऋ० १, ५, ३, ३ । “अभिभूते, शत्रूणांमभिभवितः” भा० ।

अभिभूय न० अभि+भू-भावे ‘भुवो भावे’ पा० क्यप् ।
अभितोभावे “अभिभूयाय त्वा राद्रम्” अथ० १६, ३७, ३ ।
अभि+भू-लृप् । तिरस्कारार्थे अव्य० ।

अभिभूयन् लि० अभि+भू-ङुनिप् स्त्रियां ङीप् रच ।
अभिभावके “समजैषमिमा अहं सपत्नीरभिभूवरीः” ऋ०
१०, १५६, ६ ।

अभिमत लि० अभि+मन-कर्मणि क्त । १ अभिमानविषयीभूते
मनेदमिदमित्याकारमिथ्याज्ञानविषये २ सम्मते ३ आदृते
४ अभीष्टे च “अभिमतफलशंसी चारु पुष्कोर वाहुः”
भट्टिः । भावे क्त । ५ अभिमाने मिथ्याज्ञाने न० ।

अभिमति स्त्री अभि+मन-क्तिन् । १ अभिमाने, मिथ्या-
ज्ञाने २ आदरे, ३ सम्माने, ४ अभिलाषे च ।

अभिमनस् लि० अभिमुखं मनो यस्य । कर्त्तव्यप्रवणमनस्ते ।
भट्टा० क्यङ् सङ्क्षोपश्च अभिमनायते । “कान्तिं नाभि-
मनायेत कोवा स्थाणुसमोऽपि ते” भट्टिः ।

अभिमन्तव्य लि० अभि+मन-कर्मणि तव्य । ज्ञातव्ये ‘न सा

स्त्रीत्यभिमतव्या यस्यां भर्त्ता न रज्यति” पुरा० । २ अभि-
मानेन विषयीकर्त्तव्ये च ।

अभिमन्तु लि० अभि+मन-लृच् स्त्रियां ङीप् । १ अभिमानिनि
“मनसञ्चाप्यहङ्कारमभिमन्तारमीश्वरम्” सद्यः । २ सम्मान-
कर्त्तरि च ।

अभिमन्तोस् अव्य० अभि+मन-तोऽनु । अभिमन्तुमभिमानेन
विषयीकर्त्तुमित्यर्थे “एष वै रुद्रियोऽग्निः सहैनमीश्वरः
सपुत्रं सपशुमभिमन्तोः” शत० ब्रा० ।

अभिमन्त्र न० अभि+मन्त्र-भावे अच् । १ “मन्त्रमुच्चारयन्नेव
मन्त्रार्थत्वेन संस्मरेत् । शेषिणं तन्मना भूत्वा स्यादेतदसु-
मन्त्रणम् एतदेवाभिमन्त्रस्य लक्षणं वीक्षणधिकम्” मीमां-
सोक्ते मन्त्रपाठपूर्वकेक्षणादिसंस्कारभेदे । ल्युट् । अभिमन्त्र-
णमप्यत्र न० “अभिमन्त्रणशेषो वा विशेषोपदेशात्” कात्या०
६, १, १६, “अभिमन्त्रणमुत्तरैः” कात्या० ६, ८, २१ ।

अभिमन्त्र्य अव्य० अभि+मन्त्र+लृप् । १ अभिमन्त्रणं कथ्येत्यर्थे
अभि(धि)मन्त्र्य पु० अभि(धि)मन्त्राति नेत्वम् । “हृद्वैरेतैरभिष्य-
न्दैर्नराणामक्रियावताम् । तावन्तस्त्वभि(धि)मन्त्र्याः स्युर्नयने
तीव्रवेदने” इति साधवोक्ते १ नेत्ररोगभेदे भावे षञ् ।
२ भट्टशमन्यने । अवग्रही० । मन्त्रदण्डस्याभिमुख्ये ऽवग्र० ।

अभिमन्त्य पु० कृष्णसखसुभद्रागर्भजाते अर्जुनपुत्रे । स च
युद्धे षड्भिः सहारथैः परिहृत्य हतः । तत्कथा । “एत-
त्कुरु महेष्वास । राधेय । यदि शक्यसे । अथैनं विमुञ्चो-
क्त्य पश्चात् प्रहरणं कुरु । सधनुष्को न शक्योऽयमपि
जेतुं सुरासुरैः । विरथं विधनुष्कश्च कुरुष्वैनं यदीच्छसि
तदाचार्यवचः श्रुत्वा कर्णो वैकर्त्तनस्वरन् । अस्सतो लघु-
हस्तस्य पृष्ठत्वाँर्द्धनुराच्छिनत् । तस्यान्धानवधौद्रोजो गौतमः
पार्थिवसारथी । शेषास्तु क्षिप्रधन्वानं शरवधैरैवाकिरन् ।
स्वरमाणास्तराकाले विरथं वयस्यहारथाः । शरवधैरैकरुणा
बालमेकमवाकिरन् । स क्षिप्रधन्वा विरथः स्वं धर्ममनु-
पालयन् । खड्गचर्मधरः श्रीमानुत्पपात विहायसा ।
भार्गवैः स कौशिकाद्यैश्च लाघवेन वसेन च । आर्जुनिर्व्यग्र-
चरद्व्योम्नि भट्टं वै पक्षिराजिव । मथ्येव निपतत्येष सासि-
रित्यूर्द्धदृष्टयः । विव्यधुस्तं महेष्वासाः समरे क्षिप्रदर्शिनः ।
तस्य द्रोणोऽच्छिनन्दुष्टौ खड्गं मथिमयत्वरम् । क्षुरप्रेण
महातेजास्तरमाणः सपत्नजित् । राधेयो निशितैर्वायै-
र्वधमर्षं चोत्तमम् । वृषिचर्मैर्षुपर्णाङ्गः सोऽनुरीक्षात्
पुनः क्षितिम् । आस्थितश्चक्रुद्यस्य द्रोणं क्रुद्धोऽभ्यधावत”
इति “विचेता न्यपतद्भूमौ सौमद्रः परवीरहा । एवं